PRÖVNINGS-NÄMNDERNA

MALMÖHUS LÄN

Jordbrukares övergång från brutet räkenskapsår till kalenderår efter 1954 års taxering.

En jordbrukare redovisade inkomsten av sin fastighet enligt kontantprincipen men med brutet räkenskapsår omfattande tiden 1/7—30/6. I samband med 1954 års taxering förklarade han sig ha för avsikt att fr o m 1955 års taxering övergå till redovisning efter bokföringsmässiga grunder. Han deklarerade följaktligen år 1954 för tiden 1/7 1952—30/6 1953. Detta godkändes av taxeringsnämnden. Vid taxeringen år 1955 visade det sig, att han fortfarande deklarerat enligt kontantprincipen. Nu hade han emellertid beslutat att med bibehållande av sistnämnda redovisningsmetod övergå till kalenderår som beskattningsår. I sådant syfte avlämnade han två deklarationer enligt kontantprincipen, den ena avseende tiden 1/7 1953—30/6 1954 och den andra avseende tiden 1/7 1954—31/12 1954.

Taxeringsnämnden åsatte endast en taxering avseende tiden 1/7 1953—31/12 1954. Häröver anfördes besvär hos prövningsnämnden med yrkande, att klaganden i överensstämmelse med de avlämnade deklarationerna måtte åsättas två taxeringar. Klaganden åberopade därvid bl a av Riksskattenämnden meddelade anvisningar. Orsaken till hans anmälan år 1954 uppgavs i besvären vara den skatteskärpning, som skulle följa vid en omläggning av räkenskapsår med endast en deklaration omfattande 1½ år. När han senare erfor, att två deklarationer godkänts vid sådan omläggning, frångick han sin förra inställning och ansåg sig böra fortsätta med kontantprincipen. Klaganden hade sålunda, om ej enligt hans uppfattning missvisande upplysningar lämnats angående omläggning av räkenskapsår, icke haft för avsikt att övergå till bokföringsmässiga grunder. Taxeringsintendenten konstaterade, att efter ikraftträdandet av lagstiftningen om taxering av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder någon rätt icke längre finnes för jordbrukare, som deklarerar sin inkomst av jordbruksfastighet enligt kontantprincipen, att använda brutet räkenskapsår. Enligt de av klaganden åberopade, av Riksskattenämnden meddelade anvisningarna, borde beträffande sådana jordbrukare en omläggning ske på det sätt, att beskattningsår bringades att sammanfalla med kalenderår. Detta skulle emellertid, såsom av anvisningarna klart framginge, ha skett i samband med 1954 års taxering, varvid något hinder att bliva taxerad enligt två deklarationer ej hade förelegat. En omläggning senare år syntes icke ha förutsatts. Ett bibehållande av brutet rä-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:10

kenskapsår hade fått ske endast vid anmälan om avsikt att övergå till bokföringsmässiga grunder. Den rätt, klaganden genom sin anmälan vid sistnämnda års taxering om övergång påföljande år till bokföringsmässiga grunder förvärvat, att behålla sitt brutna räkenskapsår trots redovisning enligt kontantprincipen syntes icke gälla jämväl vid 1955 års taxering. Till sistnämnda års taxering borde endast ha funnits anledning avlämna en deklaration, avseende kalenderåret 1954. Klagandens förfarande vore därför i och för sig felaktigt.

Med hänsyn emellertid till den reella innebörden i nämnda anvisningar och även med beaktande av rent praktiska synpunkter ansåg taxeringsintendenten sig för detta fall kunna godtaga klagandens förfarande och tillstyrka bifall till besvären.

Prövningsnämnden beslöt i enlighet med taxeringsintendentens hemställan. (Jämför Riksskattenämndens Meddelande nr 5/1953, Skattenytt nr 12/1953 Norgren, Skattenytt nr 11/1954 Muthén och Svensk Skattetidning nr 8—9/1955 sid. 326).

Halmbuntare — självbindare.

Taxeringsnämnden hade vägrat avdrag för inköp av en halmbuntare, som enligt upplysning i deklarationen ersatt en försliten självbindare.

I besvären gjorde klaganden gällande, att han genom halmbuntaren kunde utnyttja sin skördetröska bättre. Tidigare hade han begagnat sig av skördetröska och självbindare, den senare för att få halmen uppsamlad. Självbindaren hade endast använts för detta ändamål. Den var nu 17 år gammal och utsliten. Klaganden hade då ansett det fördelaktigare att i stället för ny bindare inköpa halmbuntare.

I samband med utredningen i målet inhämtades emellertid att användning av självbindare för uppsamling av halm ej lämpligen kunde förenas med klagandens tröskningsmetod. (Han hade ej dessutom något stationärt tröskverk). Förvärvet av halmbuntare kunde därför icke betraktas som ett ersättningsköp i förhållande till bindaren. Prövningsnämnden avslog besvären.

Nyuppsättning.

X hade under beskattningsåret frånträtt ett arrende av jordbruksfastighet och samma år tillträtt arrende av annan sådan fastighet. Av honom yrkat avdrag för inköp av mjölkmaskin till den senare fastigheten hade av taxeringsnämnden vägrats, enär nyuppsättning ansetts föreligga.

I besvär hos prövningsnämnden upplyste klaganden, att han å den av honom förut arrenderade fastigheten haft mjölkmaskin av samma slag. Av praktiska skäl hade han sålt denna maskin till den nye arrendatorn där. Den nu inköpta mjölkmaskinen avsåg sålunda att ersätta den han förut haft, varför förvärvet ej kunde betecknas som nyuppsättning.

Prövningsnämnden fann, att, då inköpet icke skett till ersättande av inventarium, som tidigare funnits å den egendom, där maskinen installerats, avdrag för kostnaden icke kunde ifrågakomma. Då klaganden emellertid redovisat försäljningssumman för den gamla maskinen som inkomst, fann prövningsnämnden skäligt medgiva nedsättning av taxeringen med motsvarande belopp.

(Frågan om värdeminskningsavdrag å till fast egendom hörande delar av mjölkmaskinanläggning var ej aktuell i målet liksom ej heller frågan om realisationsvinst vid försäljning av inventarium).

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:10